

1

4

Ο Ξηρίτης τῆς Ἀγάπης (10/4/25).

Πολλοὶ ἐρωτοπάραιχτοι ἐγὼ καὶ ποιητῆς
~~δὴ~~ Μελέβοι. διδάχλυκα τοῦ τρόπου τῆς ἀγάπης
Μὲ διδάζου καὶ ἰώμαδα τοῦ μέλι πῶς προγοῦνε
καὶ μὲ φυάκια δροβέρα τοῦ πτόνου καὶ μεθνοῦνε
Ἐπὶ δύο χεῖρῶν ῥόδινα, γαιμοὶ ἀδαβαδρένους.
Κι' ἐγὼ Ξηρίτης γέγονας ἐρωτικῆς τῆς δάμας,
Ἄφροντα τῆς ψυχούδα μου, πούδακι ἐρωτεμένο,
Πλάι σου δική σου γὰρ διαβῆ γὰρ γὰρ ἴνε πηανέου.

Μὰ μὴ οὐκ ἔ' ἀγάπησα καὶ κάβα ποιοῦ εἶνε
Ὁ δαύκατος τοῦ φρογοῦ τοῦ ἔρωτα. — Ὁ ἔρωτας.

Φωτιά εἶνε ὁ ἔρωτας, πού τοῦ σίδερο γυῖνε.
Κι' ἡ ψυχὴ μου τοῦ σίδερο. Κι' ὁ ἔρωτας μὲ λέχη
αὐλὸς μου φούνει τῆς ψυχῆ καὶ μου τῆς μαλορέει
Μὲ τῆς δικῆ σου τῆς ψυχῆς τοῦ ὑπο γὰρ εἰρησῆ.

